

OPINIE

Drenthe verslikt zich in omstreden 'De Punt'

Met één stem verschil stemden Provinciale Staten in met de aanleg van het transferium De Punt. Dat moet er nu komen, maar wel in het Nationaal Park Drentsche Aa.

ED VAN TELLINGEN

Je kan niet zeggen dat de provincie Drenthe dit jaar geen belangstelling heeft voor de jarige Drentsche Aa. Het was deze zomer een imposant jubileum van het Nationaal Park annex Nationaal Beek- en Esdorpenlandschap Drentsche Aa. Alom was er lof voor het stroomdallandschap en de Landschapsbiografie van de Drentsche Aa, een vijf kilo zwaar boekwerk dat de bekroning vormt van vijftig jaar bescherming.

Het pronkjuweel van Drenthe kreeg niet alleen lof van het provinciaal bestuur, maar maakte ook internationaal school. De bescherming van een uniek bekenstelsel, de integrale aanpak en de samenwerking tussen bewoners, bestuurders, wetenschappers en natuurbeschermers maken indruk in Europa.

Op de valreep van het jaar had dezelfde provinciaal bestuur nog een onaangename verrassing voor de jubilaris. Woensdagavond stemde het in met de aanleg van het transferium De Punt voor 200 auto's (met de impliciete toestemming voor uitbreiding naar 500 auto's) en een openbaar-vervoersknooppunt. Al met al een investering van twaalf miljoen euro. Ofwel 60.000 euro voor één parkeerplek, zoals het Statenlid Douwe Oosterveen (Sterk Lokaal) netjes voorrekende.

Voor dat geld heb je wel een pracht parkeerplaats in het nationaal park. Enig cynisme mag in een situatie waarin de werkelijkheid de stoutste verbeelding overtreft. Vijftig jaar kan het werkelijk unieke bekenstelsel rekenen op bestuurlijke bescherming, maar uitgerekend in zijn jubileumjaar krijgt het een transferium door zijn strot gedouwd.

Het besluit van Provinciale Staten wrikt, piept en knarst. Het transferium De Punt komt in de punt van het nationaal park, de harde kern (4000 hectare) van het (10.000 hectare grote) beek- en esdorpenlandschap van de Drentsche Aa.

Het (deels al achterhaalde) voor-

FOTO: ARCHIEF DVHN/MARCEL JÜRAN DE JONG

Het besluit van Provinciale Staten wrikt, piept en knarst

stel van Gedeputeerde Staten ramelt. Het had, aldus de negentien tegenstemmers van woensdag, nooit in stemming gebracht mogen worden. Het is gebaseerd op aannames en troebele toekomstverwachtingen. En dat niet alleen. Dichtbij ligt het transferium van Haren, onlangs uitgebreid van 500 naar 900 auto's. Twee transferia op een rij, een enkele kilometer van elkaar gescheiden. Een unicum in Nederland.

Met één stem verschil stemden Provinciale Staten van Drenthe voor de aanleg. Boeiend was de discussie zeker. En spraakmakend. Het moet gezegd, met een absolute sleutelrol voor de ChristenUnie (CU). Net als collegepartij PvdA zag de CU niets in een transferium aan de oostkant van de snelweg. Evenals de SP, D66, GroenLinks en Sterk Lokaal. De CU pleitte voor een kleiner transferium

aan de westkant. Had de doorgaans standvastige ChristenUnie voet bij stuk gehouden, dan was het transferium afgestemd. Maar de partij ging pijnlijk onderuit nadat gedeputeerde Henk Brink had betoogd dat op die plek te weinig ruimte was.

In de Statenzaal ontrolde zich een absurdistisch toneelstuk waarvoor Wim T. Schippers het scenario had kunnen schrijven. CU-woordvoerder Harm Henk Veldsema raakte de kluts kwijt, de te hulp snellende partijgenoot Alex Langius verdronk in mysterieuze verhandelingen over 'contextverhalen', Statenleden interrumpeerden zonder dat iemand er nog iets van snapte, terwijl voorzitter Jacques Tichelaar CU'er Veldsema duidelijk maakte dat het vanavond ja of nee was. Geen uitstel.

Het was knap dat Henk Brink toch nog een uiterst krappe meerderheid achter zich kreeg. Maar het is typisch zo'n pyrrhus-overwinning: een zege die het imago van het provinciaal bestuur meer schade berokkent dan dat het transferium het stroomdallandschap zal schaden.

Ed van Tellingen is verslaggever van Dagblad van het Noorden